

IZJAVA

ANTE ĐAPIĆA, Zastupnika Sabora Republike Hrvatske
DRAGE KRPIŃE, Zastupnika Sabora Republike Hrvatske
MATE ARLOVIĆA, Zastupnika Sabora Republike Hrvatske
MILANA KOVAČA, Zastupnika Sabora Republike Hrvatske

Koncem travnja 1993. godine, prije početka sjednice Sabora Republike Hrvatske, u razgovoru koji je prije početka sjednice vodio sa saborskim zastupnicima, Slobodan Praljak je objašnjavao situaciju između (tada) Muslimana (danas Bošnjaka) i Hrvata u BiH, točnije, objašnjavao je odnose između A BiH i HVO-a. Nagovještavao je rasplamsavanje ratnog sukoba ako se uskoro ne nađe zadovoljavajuće političko rješenje za oba naroda: Hrvate i Muslimane - Bošnjake.

Tražio je potporu i dopuštenje kako bi se mogao obratiti saborskim zastupnicima prije nego što Predsjedavajući (Predsjednik ili neki od Potpredsjednika Sabora Republike Hrvatske) odobri početak rada. Razlog tomu je taj da Slobodan Praljak, po svojoj tadašnjoj funkciji, nije mogao govoriti u sabornici ako bi sjednica već bila počela.

U vrijeme rata, a bilo je to vrijeme rata, kako u Republici Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini, mi zastupnici, kojima se u sabornici i ispred sabornice obratio general Slobodan Praljak, smatrali smo da informacije treba saslušati te smo poduprli njegovo nastojanje da kratkim govorom iznese činjenice kojima raspolaže te izgovori zaključke: kako misli da će se razvijati situacija ubuduće.

Da se razumijemo, generala Slobodana Praljka nije bilo lako niti zaustaviti, iskreno rečeno.

Obratio se Sabornicima kraćim govorom i molbom na kraju:

Rat u BiH počeo je iz dva razloga (koji imaju sinekrijski učinak): različitih težnji triju konstitutivnih naroda BiH i agresije JNA i domaćih Srba na R BiH.

Zaustaviti rat može se tako a) da se agresija zaustavi intervencijom izvana ili unutarnjim otporom i b) da se u razgovorima političkih predstavnika triju naroda dođe do zadovoljavajućeg, kompromisnog rješenja, za sve tri strane.

Agresiju nitko nije zaustavljao izvana, a unutar BiH, HVO, koji je u početku obranio BiH i omogućio političku i vojnu konsolidaciju muslimanskog naroda, nije osjećao da se na bilo koji način rješava barem odnos između Hrvata i Muslimana, na način koji bi hrvatskom narodu garantirao potpunu ravnopravnost.

Već mjesecima tenzije rastu, između dvije vojske izbijaju sve veći i sve teži kratkotrajni izolirani sukobi i jasno je da će bez jasnog sveobuhvatnog političkog rješenja uskoro početi, usprkos svim nastojanjima na određenim područjima i na određenim razinama, otvoreni i potpuni rat između Hrvata i Muslimana.

Stoga je Slobodan Praljak zamolio sabornike da formiraju Saborsku delegaciju i upute na područje BiH kako bi izvršila direktan uvid u postojeći lokalni sukob i potencijalni sukob širokih razmjera, jer su tenzije između A BiH i HVO-a rasle. Delegacija je trebala sakupiti informacije na terenu i realno sagledati situaciju te pokušati pomoći u zaustavljanju i sprječavanju sukoba i iznalaženju mirnog rješenja.

Sabor Republike Hrvatske prihvatio je prijedlog Slobodana Praljka, te je Odlukom Zastupničkog doma Sabora Republike Hrvatske, dana 29. travnja 1993. godine, formirana višestranačka parlamentarna delegacija koja je trebala u „misiji dobre volje“ posjetiti područja u BiH te doprinijeti pronalaženju povoda i uzroka, dati prilog zaustavljanju napada, pokušaju nalaženja mirnog izlaza iz sukoba te trajnog rješenja nastale situacije

U Zagrebu, dana 25. veljače 2005. godine.

DRAGO KRPINA
Zastupnik Sabora Republike Hrvatske